

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Előfizetési ár:

Negyed évre . . . 2.—

Fél évre . . . 4.—

Egész évre . . . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.

Egy óra . . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Meleg bizalomra van szükségünk.

Irta: Prohászka Ottokár dr.

Minél nehezebb az idők járása, annál több lélek kell belénk; úgy vagyunk ezzel, mint az oszlopok, minél nagyobb s vastkosabb boltívek emelkednek föl rajtuk, annál több kitartó s ellentálló erő kell beléjük; de hát így lesz a sok kőből égbetörő, fölséges dóm! Nekünk ezekben a nagy, nehéz időkben főleg meleg bizalomra van szükségünk; bizalomra, mely a sötétség dacára is gyermekszemmel néz a jövőbe, — bizalomra, mely a kegyetlenség dacára is az Isten közellétét érzi. Ah, mily áldott, mily igazán genialis érzés ez! Szentlélektől való!

Vannak idők s helyzetek, mikor igazán nehéz megvigasztalódní; ilyenkor úgy van vele az ember, mintha homokpusztában ülne, perzselő napsugárban s nincs forrás, nincs csak egy szívárgó vizecske is a közelben. — Így érezte magát egyszer valaki, akinek pusztaság lett otthona és sivatag lett az élete, mert fiatal felesége, kit nagyon szeretett, meghalt. Ott ült négyéves kis leányának ágya mellett, aki szintén beteg volt, láz gyötörte s elsorvadt tőle szegényke. „Ah, elmegy talán ez is?” — mondogatta magában a szenvedő vigasztalan apa — „elhagy-

talán ez is és magamra maradok kettős bánatommal!” A gyermek nyögött s felsóhajtott: „Apikám, félek, végy fel a karodra, — hozzád akarnék jönni!” S az apa kivette az ágyból s terítőjébe csavarta a gyermeket s úgy járt vele föl-alá a szobában míg megnyugodott, elaludt s akkor visszafektette ágyába. Az édesapa karjaiban talált megnyugvást a beteg gyermek. S hol talál a lázas agyu, a lázadó s nyugtalanzkodó ember megnyugvást? Nem kellene-e a nehéz, keserves időkben nekünk is fölsóhajtanunk: „Atyám, félek, nem látlak, de mégis, sőt ép ezért kívánkozom hozzád! Kérlek, végy fel karodra s szoríts szivedhez; ott majd megnyugszom.” Bármilyen történet is velünk, bármilyen érzés is minket, bármilyen magányos pusztaság s elhagyatottság ijesszen is körülöttünk: hozzuk mindig öntudatunkra, hogy Istenünk, Atyánknak karjai közt vagyunk, — ha betegen is, — ha vérző szívvel is, — ha bánatos kedéllyel is; de ott vagyunk, nála vagyunk, — s ő akkor is szeret, ha szeretetét nem érezzük!

Elismerem, hogy ez az érzés hit szerinti elhelyezkedés s hogy a világi ember erre azt mondhatja, hogy ezt csak úgy hisszük s képzeljük; igen, de hiszen épp ezt akarja az Isten s ez lesz a léleknek mint új, világot legyőző erőnek föladata és szerepe, hogy a hitben új

tényezőt léptessen a világba, melynek erejében kiemelkedik az élet sivárságából. Ha annak a sivatagban ülő s szomjazó embernek lábai mellett egyszerre hús forrás fakadna: az is nem a pusztaságnak, hanem a mélységnek új adata s adománya volna: nos és ha a lélekből fakad egy új tudat, egy új érzés, azt épp oly kevésbé kell lekicsinyelni, mint a pusztában fakadó forrást, hanem föl kell használni, élni kell belőle s élvezni kell azt!

A víz nem homok, hanem egy új valóság; éppen úgy a lélek, a hit, a bizalom nem világ, hanem egy új erő, egy új valóság, melyre épp oly szükségünk van a világban, mint ahogy szükségünk van a vízre a sivatagban!

Az volna azonban aztán az öreg hiba, ha a tikkadó ember a vizet nem látná s ugyancsak, ha a hívő ember megfedkezne a hitében s bizalmában rendelkezésére álló fölséges erőkről! Ez öreg hibától óvakodni akarunk s bánatunkban s aggodalmaink közt is öntudatunkra hozzuk, hogy „csitt, ne kételkedjél — Isten karjaiban vagy — szeresd őt s szeresd mindig jobban s bármi ér s bármit vesztesz, hozzá is, meg azokhoz is, kiket elvesztettél, annál közelebb állsz, minél jobban szeretsz!” S ismét „csitt, ne sokat nyögj s ne panaszkodjál, hanem érezd magadat léleknek a világban s a köznapias

Verd meg Isten Itáliát!*)

Örök igazság fényes napvilága,
Igaz Ura, Birája földnek, égnek:
Hozzád tör lelkem könyörgő imája,
Valósítsd meg, amire esdve kérlek:
A hitet-, esküszegő árulókra,
A judásnépre sújts le — mennydörgéssel,
Hogy az igazság napja ránk ragyogjon,
Halállal haljon, aki durva kézzel...
Az örök törvényt — rongyként tépte széjjel!

Isten, ki élők, holtak fölött itélsz,
Nap-, csillagszemmel tekintsz e világra:
Ki látod a tűz-, vértenger hullámát,
A rejtett titkot szívben, óceánba':
Ki láttad a szerb gyilkosok tüzfészket,
Fellobbanását orosz kézintésre...
S hogy ropogott már Észak jeges keble,
Reméltük végre: Int felénk a béke...
Mint láva tört ránk — Nápoly álnok népe!

*) Mutatvány a szerzőnek „Legendás idők” címmel legközelebb megjelenő kötetéből.

Nagy harcok dúlnak, tüzorkánok zúgnak,
Föld, tenger reszket ágyuk dörgésétül:
Lángokba gyult a bomlott világrendszer...
De győz az Ige, — új világrend készül!
Világok Ura, szent Igazság napja,
Sújtsd villámmal e rút, hitszegő népet;
A Judást, aki pénzért meggyalázta,
A becsületet, az örök szentséget...
Verd, büntesd, hogy — reszketve hajtson tétet!

Sopron.

Szendrői József.

A fehér akác.

Irta: Mujzer Béla.

— Az „Új Élet” eredeti tárcája. —
(Vége.)

Később egyszer a kovácsműhely előtt mentem el. Megálltam az ajtóban és benéztem a kormos helyiségbe. A fújtató zihálva élesztette a tüzet, mely fekete arcokat világított meg. Pártfogoltam valami nehéz vasdarabot tartott fogóval a tűzbe, míg társai a szentet igazgatták. Nem akartam,

hogy meglássanak és az ajtóból visszahúzódva a törött ablakon át figyeltem a kovácsok nehéz munkáját. A tűzben kékes csillagokat láttam ugrálni. Már régebben hallottam egy vasöntőtől, hogy olyankor olvad a vas. Tényleg igaza volt az illetőnek, mert a kovácsok nem hagyták soká olvadni a vasdarabot, hanem kikapták gyorsan a tűzből és az üllőre téve szapora kalapácsütéseket mértek rá. A kicifrázott ütésektől a vérvörösen izzó vasdarab kegyetlenül hányta a szikrát. Még az ablakba is hullott belőle. Észrevétlenül tovább haladtam. Nem akartam, megzavarni az egyöntetű munkát, melynek zenére kivert ütemei messze elhallatszottak utánam.

Közben négy év telt el sokféle viszonytagságok között. Ezalatt az idő alatt sem a falut, sem a kovácslegényt nem láttam.

Négy esztendő múltán messze idegenből jöttem haza és mindenekelőtt azokat a helyeket siettem felkeresni, melyeket hosszú távollétem alatt csak gondolatban uralhattam. Ezek között a helyek között szerepelt az a hegy is, hol gyermekéveim egy részét töltöttem a vincellér fiával, Imrével. Már otthon hallottam a hirt, hogy Imre nagy beteg és

Szalámit, sajtot, akácmézest, Pilseni Bürgerbräu-
sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb
minőségben jutányos árban ajánl

Gruber János

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám.

életben s hordozd magadban a tudatot, hogy több van benned az Istenből mint a ragyogó napban, mint a jázminos bokorban, mint a májusi réten; — hidd el, hogy Isten van veled bajaidban s hogy kísért szemmel is megpillanthatód őt, ha eszmélsz és szeretsz!... Istenem, Istenem, tehát hinni és bizni kell! Ez a mi forrásunk a sivatagban, ez a mi éledésünk csüggedésünkben s vigaszunk bajainkban... S ez mind nem rajtunk kívül s nem messze tőlünk, hanem bennünk van! Aki erről megfeledkezik, az betemeti a forrást: míg ellenben, aki eszmél rá, annak fakad s úgy fakad, hogy szökel s égbe viszi!

Világháború.

Galicában az egész vonalon harcolnak. — Seregeink előrenyomulnak. — Csapatunk Besszarábiában kergetik az orosz. — Foglyaink száma több ezerrel szaporodott. — Az olasz támadásokat sorra visszavertük. — Ellenséges repülők bombázták Karlsruhét. — A franciák az arrasi vonalon újra vereséget szenvedtek.

Höfer jelentése

Hivatalos. Budapest, június 15.

Orosz hadszíntér:

Galicában a szövetséges csapatok támadása következtében csaknem az egész arcvonalon heves harcok fejlődtek ki.

József Ferdinánd főherceg hadseregének csapatai Sieniawa elfoglalása után a San keleti partján északi és északkeleti irányban vonulnak előre.

Piskorovice kastélyt és majort tegnap rohammal elfoglaltuk. Számos foglyot ejtettünk.

már az orvosok is lemondtak róla. Még aznap vonatra ültem, hogy mielőbb láthassam a régi pajtást.

A faluba érve, a régi emlékektől megfacsarodott a szívem. Reménytelen érzések elhaló impressiói a lelkem fölött zokogtak, mint valami régi melódia, mely már nem lelkesít.

A faluvégen felsőhajtottam: — Istenem! Hát ilyen kegyetlen az élet, így érezteti a szenvedést az emberrel egy nyomoruságos viszontlátása után annak a falunak, melyet csak nemrég hagytam el. Sirni tudtam volna. A szép május visszahozta életem a boldogabb, gondtalan időket.

Mindenütt virágoztak az akácok. A nehéz illatu, fürtökben csüngő fehér virágok egy új világot tártak elém. Az akáclombos falu, mely négy év után is a régi volt, változatlanul lapult meg a hegy lábánál. Még az emberek is ugyanazok a régiéek voltak, kikkel összetalálkoztam. Ugy látszik, itt semmi sem változott, — mondtam magamban és Takácsék háza elé érve ismét Imre jutott eszembe. A rozoga utcaajtó kilincsét megnyomva a tornácba jutottam. Lépteim végigkoppantak a vályogon. Egy árva lelket sem láttam az udvaron. Bementem a konyhába ott sem volt senki. Benéztem a szobába, kamrába, a ház összes zugát, az egész udvart átkutattam. Sehol senkit sem találtam. Az egész ház, mintha kihalt volna. A majorságokon kívül nem volt ott élő lény. Olyan elhagyatottan nézett ki a ház, mintha lakatlan lett volna. Nagysokára jött egy öregasszony, Takácsné anyja, aki bizony hályogos szemével nem ismert rám. A fiának nézett. Persze nem Imrét, hanem Károlyt látta bennem, aki szintén mester-

Mackensen vezérezredes hadserege elkeseredett harcok között Rakovicetől kétfelől és Oleszyce irányában nyomul előre.

Hozzá csatlakozólag Böhme-Ermolli tábornok csapatai az oroszokat Mosciskától keletre és délkeletre támadják, ahol új ellenséges állások fedezik a Grodek felé vezető irányt.

A felső Dnyesztertől délre nagy orosz erők tartják a Mikolajewi, Zydacowi és Halicsi hídfőket Linsingen hadseregének előre nyomuló szövetséges csapataival szemben, míg a folyó mentén lefelé Pflanzert-Baltin csapatai Nizniew és Cernalica előtt állanak és az elfoglalt Zalescykit az oroszok minden támadásával szemben tartják.

E hadsereg egyes részei Besszarábiában a Dnyeszter és Pruth között az ott álló orosz erőket újból visszavonulásra kényszerítették, azokat Chotin felé és a Pruth mentén visszazoritották.

A Galicai harcokban június 12-ike óta beszállított foglyok száma tegnap ismét néhány ezerrel emelkedett.

Olasz hadszíntér:

Az olaszok újabb kísérletei, hogy Tolmeinnél és Plawánál állásainkhoz közeljenek, ismét sikertelenek maradtak.

Tegnap az Isonzó arcvonalegyes szakaszain nyugalom uralkodott.

Egy olasz parlamentár által tolmácsolt azt a kérést, hogy a halottak eltemetése céljából tüzet szüntessünk, katonai okokból elutasítottuk.

A Karinthiai határon a stájer népfelkelés rohamal elfoglalta a Plöcken szorosától keletre a Kis Pált, és itt az ellenségnek három ellentámadását a határ felé visszaverte.

A Tiroli határon az ellenség állásaink ellen előretört és eredménytelen tüzéségi tüzelést folytatott.

Az egyik határponton egy csendőrös

ségre adta fejét. Mikor észrevette tévedését, az öregségével mentegette magát.

— Jól van mama, — ez nem olyan nagy baj, — mondtam a szájalom hangján és bementem a szobába. Hellyel kínált meg Takácsné és asztalt terített. Ennivalóval aznban nem engedtem magam traktálni. Röviden elmondtam, hogy Imre látogatására jöttem.

Erre igen szomorú lett a szegény asszony. Amennyire tőlem tellett, vigasztaltam, míg megint Imre nem jutott eszembe.

— De, hát hol van Imre? — kérdém végre türelmetlenül. Talán künn van valahol?

— Imre, — mondá fájdalmasan vonatott hangon Takácsné és a szónál megeregedtek könnyei.

Meg kellett várnom, míg abbahagyja a sirást, mert hiába beszéltem a lelkére, nem hallotta szavaimat. Ez így tartott pár percig. Egyszer csak, mintha megkönnyebült volna, megtörölte kötényével szeméit és csak annyit mondott: — Imre künn van, künn, nagyon messze és újból sirni kezdett. Kezdtém eszmélni.

— Csak nem halt meg — kérdém a meglepődéstől kíváncsian.

Takácsné fejével bólintott kérdésemre. Tehát Imre meghalt, tisztában voltam a helyzettel.

Többet nem akartam tudni. Ez elég volt. Pedig még többet is megtudhattam volna, de azt a szegény asszonyt szívemből sajnáltam.

Újólág vigasztaltam. Szavam úgy csendült meg, mint a lélekharang, a halálklok végső szava az élőkhöz, mely őket imára hívja.

— Ne sirjon — kérleltem váltig.

saját veszteségek nélkül visszavonulásra kényszerített egy olasz századot és 58 foglyot ejtett. Höfer, altábornagy (M. S.) a vezérkari főnök helyettese.

A német vezérkar beszámolója.

A nagy főhadiszállás jelenti: Berlin, jun. 15.

N y u g a t i h a d s z í n t é r :

A franciák tegnap újabb vereséget szenvedtek. Június 13-án szenvedett súlyos veszteségeik ellenére áttörési kísérletüket a Lievin—arrasi fronton nagy szívóssággal folytatták. A rettentő mennyiségű lőszer felhasználásával előkészített és sűrű sorokban előrehullámzó francia támadások derék csapataink tüzeiben az ellenség legsúlyosabb veszteségei mellett kivétel nélkül ismét összeomlottak.

Moulin Sous Touventól északnyugatra (Soissonsól északnyugatra) még nem sikerült a június 6-án elvesztett árokrészeket visszafoglalnunk.

A Champagneban, Perthestót és Lemesniltől északra a harc helyenkint ismét feléledt, anélkül, hogy az ellenség előnyt tudott volna kivívni.

Vasárnap a leffinghei templomot Ostendétől délnyugatra a polgárság istentisztelete alatt ellenséges tüzéség ágyuzta. Több belga polgári egyén megsebesült.

Karlsruha nyílt városra, amely a hadszíntérrel semmiféle összeköttetésben sincs és legcsekélyebb mértékben sincs megerősítve, egy ellenséges repülőgépraj bombákat hajított. Amennyire eddig ismeretes, 11 halott és 6 sebesült polgár esett a támadás áldozatául. Katonai kárt természetesen nem okozhattak. Egy hadi repülőgéprajból kilőtt egy repülőgépet, akik rajta ültek, meghaltak. Egy másik ellenséges repülőgépet Schirmecknél leszállásra kényszerítettünk.

Mindnyájunknak ez a sorsa. Egyikünk sem térhet ki előle. Egykor mindnyájan meg fogunk halni. Ez az élet ugysem örök, mint a másik, melyet közülünk még senki sem ismer, de hiszünk benne, mert a hitünk ami nagy erősségünk, mely megóv minket és védelme alatt földi létünk küzdelmét megkönnyíti.

Megszoritottam a szegény asszony kezét és bucsut mondv sietve indultam kifelé, mert én is nagyon el voltam érzékenyülve.

Mikor az utcán az ablak alatt haladtam el, egész tisztán hallottam Takácsné szavait. Imre meghalt... Elvitte a tavasz... Többet nem hallottam. Erős léghezamot éreztem. A fehér akácok merészen hajbókolnak. Azelőtt egy héttel Imre még szivta illatukat.

A fehér akác örök emlék marad Takácsnének. Akkor halt meg fia, mikor az akácok virágoztak. Neki letört egy virágja, mely a szívéből nőtt ki s mely sohasem fog többé életre kelni.

Imrének rövid volt az élete is, a története is. Így szokott ez már lenni egyszerű és szegény embereknél.

Röviddel azután, hogy az urasághoz került, kora tavasszal munka után lepihent a földre és elaludt. Mikor felkelt, testében valami különös, szuró fájdalmakat érzett és nap-nap után rosszabbul érezte magát. Olykor mély, nehéz köhögés szakadt fel a melléből. Egy ideig köhécsejt, azután ágyának esett és többet fel sem kelt.

Hiába volt kovács. Rosszul kovácsolta a szerencsét.

Most fehér akác virágzik a sirja körül a temetőben.

Keleti hadszíntér:

Szawletól nyugatra a német csapatok rohammal elfoglalták Dauksze falut és azután két-három orosz ezrednek ellentámadását visszautasították, 4 tisztet és 1660 főnyi legénységet elfogtak.

A Mariampol—kowaci országúttól délre és keletre újabb elfoglalt állásainkat jelentékeny ellenséges erők ismétellen támadtak.

A Lipovo—kalvarjai arcvonalunkból előretörtünk, behatoltunk az orosz arcvonalba és elfoglaltuk a legelül levő árkokat.

Az Orzycnál is sikerült csapatainknak Jedno Rozec falut (Chorzektől délkeletre) és Cerwona Gorát és attól keletre levő hidat rohammal elfoglalni. Ezen a helyen eddig 325 orosz elfogtunk.

A Bolynowtól északra levő betörési pontunk elleni ellenséges támadások meg-hiusultak.

Délkeleti hadszíntér:

A június 13-iki és 14-iki csatában Mackensen vezérezredes hadserege által megvert ellenségnek nem sikerült előkészített hátsó állásaiban, Zavorodtól északnyugatra lábát megvetnie. Az ellenséget mindenütt visszavetettük, ahol szembe fordult velünk. A hadizsákmány növekszik. Az erélyes üldözés a Przemysl-lembergi vasutól délre levő orosz csapatokat is visszavonulásra kényszeríti.

Von Marwitz tábornok csapatai elfoglalták Mosciskát.

A Linsingen-hadsereg jobb szárnya rohammal elfoglalta a Zezupoltól nyugatra levő magaslatokat, a lovasság pedig elérte a Mariampoltól délre fekvő vidéket, (M. E. S. O.) Legfőbb hadvezetőség.

ELVBAR ATAINKHOZ! Kérjük kath. társadalmunkat, hogy minden nyilvános helyiségben: kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, dohánytőzsdékben, fodrásznál :: követeljük az „ÚJ ÉLET“-et. ::

Hirek.

Személyi hir. Fetser Antal megyéspüspökünk pénteken rövid tartózkodásra Budapestre utazott.

Kitüntetés. Ófelsége Martiny Hugó tábornoknak egyik hadtést eredményes vezetéséért és kitünő szolgálatainak elismerésül a hadiékítményes I. oszt. vaskeresztet adományozta.

Kinevezések. Simon Elemér dr. országgyűlési képviselőt, az Országos Vöröskereszt egyesület eddigi általános megbízott-helyettesét Ferenc Szalvátor főherceg Csekonics Endre gróf egyesületi elnök előterjesztésére főmegbízottá nevezte ki. — Ófelsége az igazságügyminiszter előterjesztésére dr. Degré Miklóst, a budapesti központi járásbíróság kuriai bírói címmel és jelleggel felruházott vezetőjét, a budapesti ítélőtáblához tanácselnökké, Maklary Dániel szombat-helyi törvényszéki albirót a győri ügyészséghez alügyésszé nevezte ki. — Az igazságügyminiszter Bod István győri, Vermes Miksa nagyigmándi járásbírói és Rózsa Mátyás soproni törvényszéki írnokokat jelenlegi alkalmazásuk helyén irodatiszteké nevezte ki.

Esküvő. Prager Hugó százados, aki eddig már több harcban vett részt és az arany vitézségi érmet kapta, szombaton vezette oltárhoz Bécsben a Szent István templomban Pintér Vilma, Pintér Lipót nyug. járásbíró leányát.

Hősi halál. Virág László a 18-ik honvédezred hadapródja az északi harctéren hősi halált halt. Az ungvári plebános értesítette erről Szombathelyen lakó szüleit. — Csikvvándi László, a 3. huszárezred zászlósa május 16-án 23 éves korában az északi harctéren hősi halált halt.

Esterházy Miklós herceg családja Kismartonban. Esterházy Miklós herceg a múlt héten családját felkísérte Kismartonba nyári tartózkodásra; azután elutazott Budapestre, ahol a Vöröskeresztnél teljesít szolgálatot. Június 12-én délután a felsőkismarton-hegyi hercegi tartalék-kórházat meglátogatta Esterházy Antalné hercegné Pottendorfról, Esterházy Mária hercegnővel, Esterházy Pál, Antal és László hercegekkel együtt. A hercegné imakönyveket, a kis hercegek cigarettákat osztogattak a sebesülteknek, akiket Mária hercegnővel együtt Pál herceg lefényképezett. Utána a magas vendégek kíséretükkel együtt a hegykápolnába mentek.

Uj ügyvéd. Hoffman Vilmos dr., a soproni ügyédi kar rokonszenves tagja, hétfőn, f. hó 14-én tette le az ügyvédi vizsgát s legközelebb megnyitja irodáját.

Halálozások. Őszinte részvétellel értesülünk, hogy özv. Hauer Fülöpné Bittermann Mária, városi hitéletünk kiváló buzgó tagja, a „Pro Ecclesia et Pontifice“ pápai érdemkereszt tulajdonosa, a Soproni Főoltáregyesület érdemes elnöknője, szombaton este 80 éves korában hosszú, kinos szenvedés után elhunyt. Az elhunyt ur-asszony évtizedeken át tevékeny részt vett a katolikus egyesületek munkálkodásában s főleg a Főoltáregyesület fölvirágoztatásában és fejlesztésében szerzett hervadhatatlan érdemeket mint annak fáradszorgos és sok éven át való elnöknője. E tisztségében nemcsak céltudatos vezetésével tünt ki, hanem anyagi áldozataival is hatalmasan elősegítette az egyesület működését. Hült maradványait kedden délután 4 órakor szentelte meg Zehetbauer Ottó dr. prépost-plebános nagy segédlettel a gyászházban (Kőfaragótéren), utóbb pedig a Szt. Mihály plebániatemplomban, ahonnan Gainfarnba szállították s szerdán délután temették el ott a családi sírboltban nagy részvét mellett. Az itteni szertartáson a gyászoló családon és nagyszámu közönségen kívül testületileg résztvett a főoltáregyesület és ravatalán gyönyörű koszorút helyezett el. — Korompai Brunswick Rozália, őrnagy özvegye 77 éves korában Bécsben az Erzsébet császárné kórházban elhunyt. Az elhunytban Brunswick Lajos honvédezredes édesanyját gyászolja. Temetése kedden volt Bécsben. — Özv. Zepko Ferencné 59 éves korában kinos szenvedés után f. hó 16-án elhunyt.

Hős honvédtiszt. Dr. Tóth Kálmán, a soproni 18-ik honvédgyalogezred hadnagya előbb szakasparancsnokként, majd századparancsnokként, végül az első zászlóalj segédtszjtjeként kitünő vezetőnek bizonyult abban a számos csatában, amelyet ezen vitéz honvédezrednek végig kellett harcolnia. Személyes bátorságának különös jelét adta az Adelona-feletti major körül hősiessé vívott küzdelemben, amikor humánus érzelmet is alkalmat nyílt beigazolnia. Rettenetes orosz tulerő nehezedett ott a derekasan helyt álló magyar ezredre, ám csak véres küzdelem után lépérel-lépésre engedték át parancsuk értelmében a vitéz honvédek a harc terét, míg egy nekik oltalmat adó fedezékhez nem értek. Dicsőséges véget ért az ütközet ily hatalmas erő kifejtés után, a tiszteknek és legénységnek pihenniük módjuk lett volna, hiszen tisztesen nagyobb számu ellenséget tartottak vissza órákon át. Ám Tóth a véráztatva csatamezőn még sebesült bajtársakat lát, akik teljes erejükből saját táborunk felé vonszolják elgyötört testüket, hogy csak orosz sebesültvívők fel ne szedjék őket. Sebtenben összeszed néhány önként jelentkező embert s azonnal a sebesültek elé siet velük. Az oroszok azonban nevesen kezdenek tüzelni rájuk, azon-

ban a nemeslelkű mentő, nem törődve a vesszéllyel, a sebesült bajtársakat támogatva, zúgó éljenriadal közepette vezeti saját sorainkba vissza. Tóth Kálmán hadnagyot a signum laudissal tüntették ki.

Zarándoklatok. A múlt vasárnap Schügerl Gyula dr. hittanár s kongregációi elnök vezetésével rendezett kismartoni zarándoklat impozáns megnyilvánulása volt nemcsak annak a buzgó apostolkodó szellemnek, amely a soproni férfiak Mária-kongregációjában honol, hanem annak a rokonszenvennek is, amellyel hiveink mindenkor az e Kongregációtól rendezett zarándoklatok iránt viselkednek. A korai elindulási óra s az előre látott hőség dacára 300-an gyülekeztek a győri vasuti állomáson s zarándokoltak a kismartoni Szűz Máriás kegyképhez. A tervezett ájtatossági gyakorlatok után mindenki benső meglepéssel tért haza abban a biztos tudatban, hogy Szűz Anyánk tetszéssel fogadta soproni hiveink hódolatát s kéreseinkkel együtt isteni Fiának fogja följárlani. — Nem kevesebb lelkesedéssel zarándokoltak Sabel János lajtáufalui megválasztott plebános vezetésével ugyanaznap délután a főleg német ajku hivek Kópházára az ottani csodás kegyképhez. A nagyszámu ájtatos hívő nem érezte a nap hevítő tüzeit. Buzgó imában és éneken kérték Szűz Mária közbenjárásával a Mindenható, hogy fegyvereinknek adjon immár végső győzelmet, népünknek pedig a békét s áldásait. Különös megható s lélekemelő képet nyújtott a nagy hívő sereg bevonulása a Szt. Mihály plebániatemplomba, ahol végezetül Zehetbauer Ottó dr. prépost-plebános tartott hálaadó litániát.

Adomány. Berg Miksa báróné, ki az Országos Vöröskereszt-Egyesületnek eddig már 10.000 K-t adományozott, újra 1000 K-t juttatott az egyesületnek.

Három soproni fiu a harctéren. Mechle József földbirtokos József fia, ki az ellenség előtt tanusított bátor magatartásáért a szignum laudiszt kapta, a 4-ik honvéd-tüzérezrednél hadnagy, Béla a 8. honvéd-tüzérezred hadnagya dicső s elismerő okmányt kapott, a harmadik Géza, a 13. cs. és kir. tüzérezred hadnagya. A lublini ütközetnél megsebesült, hosszabb ideig Gmundenban ápolták, de már megint visszatért a harctérré.

Kitüntetések a 18. honvéd-gyalogezredben. Honvéd-ezredeinknek mostanában bőven jut az elismerés dicsőségéből. A 18. honvéd-gyalogezredben a király Csikszentmártoni Gergelyffy Ferenc és Kapi Imre századosokat a hadidiszitményes 3. oszt. katonai érdemkereszttel, Kubányi László főhadnagyot és Ungár Ernő tart. hadnagyot legfelső dicső elismerésével tüntette ki. — A hadsereg főparancsnokság az arany vitézségi éremmel tüntette ki Madarász Vendel tizedest, az 1. oszt. ezüst vitézségi éremmel pedig a következőket: Horváth Lajos tart. zászlóst, Geleji Dezső tart. hadapródot, Kutics Károly őrmestert és Kodnár István szakaszvezetőt. — A 2. osztályu ezüst vitézségi érmet kapták: Biricz János és Persits Károly tart. hadapródok, Csótár Lajos, Sárközi Sándor és Csandler Károly szakaszvezetők és Csernyák Lőrinc honvéd. A bronz vitézségi érmet nyerték el: Kurtics Rikárd őrmester, Káldy Lajos szakaszvezető, Dávid János és Pavetics Imre, mind a négy egészségügyi segéd; továbbá Farkas János szakaszvezető, Horváth Károly tizedes, Horváth István, Horváth János, Horváth György és Horváth József honvédek, Gráf Gyula és Krutzli József tisztiszolgák, végül Bösze József és Eckhart Antal jelentőlovasok és Braun Lajos őrzető beosztva a 18. honvéd-gyalogezredhez.

Adakozzunk

a vak katonák számára!

E célra adományokat szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk is elfogad és nyilvánosan nyugtat.

Érettségi vizsgálatok az állami főreáliskolában. Szombaton fejezték be a főreáliskolában az érettségi vizsgálatokat. A 8-ik osztály 17 tanítványa közül jeles eredménnyel végezték: Fodor, Feigelstock Ede, Pollák Károly és Wolf Jenő.

18. sz. honvédeink távozása. Hétfőn hagyta el városunkat derék s hős honvéd háziezredünk, hogy Karánsebesen elfoglalja háborus székhelyét. Őszinte sajnálattal láttuk elköltözni derék honvédeinket, kikhez a rokoni s baráti kötelék annyi szeretet szála fűzött s kiknek hazafiúi erényeiket most volt alkalmunk valójában megismerni. A vonaton megjelent városunk színé java, hogy Isten hozzádot mondjon nekik. A polgári és katonai vezetőségek meleg szavakban bucsúztatták fiainkat, a hölgyek pedig bőven ellátták utavalóval s jóságos figyelmükkel megkönnyítették a válás perceit. Eltávoztak, de távol tőlünk is mieink maradnak.

Kitüntetett vitézek. Madarász Ferenc, a 18. honvéd-gyalogezred káplárja a főhadsergparancsnoktól az ellenség előtt tanúsított bátor magatartásáért az arany vitézségi érmet kapta. — Klaber Hugó soproni nyomdász ugyane címen az ezüst vitézségi érmet kapta.

A 18 évesek sorozása vármegyénk egyes járásában a következő napokon lesz: Nagymartoni járásban június 24. és 25-én; Soproni járásban június 30-án, július 1. és 2-án; Felsőpulyai járásban június 18. és 19-én; Csepregi járásban június 26. és 27-én; Kapuvári járásban június 28. és 29-én; Csornai járásban július 1., 2. és 3-án; Kismartoni járásban június 21. és 22-én; Kismarton sz. kir. városban június 23-án; Ruszt szab. kir. városban június 27-én.

Városi zsir. Értesítjük a fogyasztóközönséget, hogy a városi mézszárszékben elsőrangú Pest-városi disznózsir kilogrammonként 5 koronáért kapható. A zsir a legjobb minőségű, tiszta friss, amiről a város

gazdasági hivatalában mindenki meggyőződhetik a zsirról szóló vegyelemzési bizonylatból. A város gazdasági hivatala.

Baleset. Fischer Mórincé, a villanegyed lámpagyújtója munkája közben egy létráról leesett és agyrázkódást szenvedett. Poszvek dr. részesítette első segélyben.

Tüzeset. Röjtök községben a napokban tűz támadt, amelynek 8 ház és 2 mellék-helyiség esett áldozatul. A kár 12.000 koronára rug.

A 18. honvéd-gyalogezred pótszázalój bucsúztatása alkalmával a honvédeknek szivarral és dohánnyal való ellátására a polgármesteri hivatalhoz beérkezett: 814 K 70 fillér készpénzben, Fangh Dezsőné 1000 drb. Duna-cigarettát, Benes Emilné 300 drb, özv. Jausz Vilmosné és Kiss Jenő 250 drb cigarettát, Groszner Pál és Társa pedig 173 liter bort adományozott.

Birtok bérbeadás. Sopron szab. kir. város bérbeadja a tulajdonát képező és a várostól 7 kilométerre fekvő ugynevezett „Soproni pusztát“ 1915. évi szeptember hó 29-től kezdődő egymást követő tizenöt évre. A bérlet circa 468 kath. 492 □-öl szántóföld, 42 kath. 1213 □-öl rét, 43 kath. 1142 □-öl legelő, 2 kath. 933 □-öl kert és 12 kath. 752 □-öl földadó alá nem eső területből áll. Összesen 569 kat. hold 1332 □-öl. Ajánlattevők zárt, jelíges ajánlataikat f. évi augusztus hó 1-én délelőtt 10 óráig tartoznak a városi iktatóba beküldeni. Az írásbeli ajánlatok folyó évi aug. hó 2-án délelőtt 10 órakor a városháza tanácsstermében bontatnak fel és alapját képezik az ugyanakkor tartandó szóbeli árverésnek. Az árverésen résztvevők az árverés megkezdése előtt 8000 K (nyolcezer) korona bántpénzt kötelesek a város pénztárába befizetni. Részletes feltételek a gazdasági hivatalban tudhatók meg. Sopron, 1915. évi június hó 11-én tartott tanácsülésből. A város tanácsa.

Hirdetmény. A m. kir. honvédelmi miniszternek 7025/1915. sz. rendelete alapján közhírré tesszük, hogy azok a mezőgazdasági gépészek és fűtők, akik a póttesteknél, hatóságoknál, intézeteknél, vasutbiztosító és egyéb alakulásoknál az ország belsejében szolgálnak és elfogadhatóan beigazolják, hogy hivatásos gépészek vagy fűtők, azonnal abba a községbe szabadságolandók, amelyben utoljára foglalkozásukat üzték. Felhívtnak tehát ugy a gépészek, mint pedig hozzátartozói és egyéb érdekelték, hogy a szükségelt gépészek és fűtők szabadságoltatása végett a városi katonai ügyosztályban a hivatalos órákban jelentkezzenek. Sopron, 1915. évi június hó 9-én. A város tanácsa.

— **Két liba — száz korona.** Az egész ország visszhangzik az élelmiszerek drágasága miatt való panasztól. A főváros példáját már megirigyelték a vidéki városok is s nemes versenyre kelnek az élelmiszer-uzsorában. Ezideig Miskolc városé a palma, ahol egy kofának sikerült megteremtenie a világrekord-árát. Amint ugyanis Miskolcra irják, egy ottani piaci kofa egy pár hizott libáért száz koronát kért s ami a leg-érdekesebb, ezen az áron el is adta. A kofát az üzlet megkötése után bekísérték a rendőrségre, ahol a tulcsigázott ár miatt megbüntették.

„Egyházi Közlöny“ — a magy. kath. papság kitűnően szerkesztett hetilapja — most jelent meg igen gazdag tartalommal. A kath. világi közönség legnagyobb érdeklődésére is igényt tarthat mindig érdekes és élénk — az egész egyetemes egyházat illető — híreivel, valamint szakközleményeivel. Szerkeszti: Gerely József. Megrendelhető Budapest, VIII. ker., Eszterhazy-utca 19. Előfizetési ára egész évre 12 kor.

Örökimádás című hitbuzgalmi havi folyóirat legújabb száma rendkívül dus és érdekes tartalommal jelent meg. E valóban életrevaló folyóirat a Központi Oltáregyesület (Budapest, IV. ker., Ullői-ut 77.) kiadásában jelenik meg s előfizetési ára egy évre csak 3 korona. Ajánljuk t. előfizetőink pártfogásába.

Ha önnek nyomtatványra, üzleti könyvre vagy könyvkötő-munkára van szüksége: forduljon teljes bizalommal

PIRI ÉS SZÉKELY

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉSZET ÉS VONALZÓ-INTÉZET

céghez, ahol jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett a legmesszebbmenő igényeket is kielégítik.

Különösen felhívják a lelkészi hivatalok, pénzügyintézetek, szövetkezetek és vállalatok figyelmét üzleti könyveikre, amelyek használat alkalmával teljesen kifeküsznek, úgy hogy az irás bennük a legkényelmesebben eszközölhető. Mindennemű könyvkötő-munkák a legcsinosabb kivitelben készíttetnek.

Sopron, Ferenc József-tér 5. (a városház mellett.)